

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3199/2015. (X. 14.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság a Budapest Környéki Törvényszék 3.Pf.20.715/2014/5. számú ítélete és a Váci Járásbíróság 1.P.20.516/2013/35. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

Indokolás

- [1] 1. Az indítványozó az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján alkotmányjogi panasszal fordult az Alkotmánybírósághoz.
- [2] 2. Az indítvány arra irányult, hogy az Alkotmánybíróság állapítsa meg a Váci Járásbíróság 1.P.20.516/2013/35. számú ítélete és az azt érdemben helybenhagyó, a Budapest Környéki Törvényszék mint másodfokú bíróság 3.Pf.20.715/2014/5. számú ítélete alaptörvény-ellenességét, és semmisítse meg azokat.
- [3] 2.1. Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügyben az indítványozó (az alapügy alperese) és a felperesek ingatlana egymással oldalhatáron szomszédosak. A felperesi ingatlanon lévő épület fala az indítványozó felőli közös telekhatáron áll, az épület végétől hátrafelé kerítés húzódik a telekhatár mentén. A jogvita alapját az képezte, hogy az indítványozó az építkezése során megemelte a terepszintet, ezáltal a talajszint a felperesi épület alapján lévő vízszigetelés szintje fölé került, a megváltoztatott terepszint, valamint a telekhatárra telepített árok gyűjti a csapadékvizet és át is vezeti a felperesek ingatlanára.
- [4] Az I. rendű felperes birtokvédelmi eljárást indított a jegyző előtt. A jegyzői eljárásban a felek a jegyző által jóváhagyott egyezséget kötöttek. A felek az egyezségben foglaltaknak részben eleget tettek, azonban egy részét az egyezésnek az indítványozó nem hajtotta végre. A felperesek keresetükben kérték a jegyzői

határozat megváltoztatását oly módon, hogy kérték megtagadni az egyezség jóváhagyását, és az indítványozó kötelezését a vizesedés megszüntetésére.

- [5] A Váci Városi Bíróság 1.P.20.809/2011/20. számú ítéletével a jegyző végzését megváltoztatta oly módon, hogy a felek által kötött egyezség jóváhagyását megtagadta, továbbá az indítványozót arra kötelezte, hogy távolítsa el a felperesekkel közös telekhatár mentén az árokból a kúvét a telek teljes hosszában, az árkot töltsse vissza földdel és létesítsen az árok visszatöltése előtt a ház fala mellett betonkifolyót, amit betonszegéllyel támasszon meg.
- [6] Az indítványozó fellebbezése alapján eljáró Budapest Környéki Törvényszék mint másodfokú bíróság 3.Pf.24.831/2012/7. számú végzésével az elsőfokú bíróság ítéletét hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasította.
- [7] A Váci Járásbíróság a megismételt eljárásban meghozott 1.P.20.516/2013/35. számú ítéletében a jegyző által meghozott határozatot megváltoztatta oly módon, hogy a felek által kötött egyezség jóváhagyását megtagadta, továbbá kötelezte az indítványozót, hogy a felperesekkel közös telekhatár mentén létesített szikkasztó árkot szüntesse meg, és azt vízzáró agyagos talajjal töltsse vissza, a kerítés mentén építsen alapozott beton védőfalat, továbbá végezzen tereprende­zést, és a rendezett terepet határolja körbe vasbetontámfallal, valamint a felperesi lakóépület mentén a falszigetelés alatt készítsen kifelé lejtő járdát. Döntése indokolásában kiemelte, hogy a másodfokú bíróság hatályon kívül helyező végzésében foglaltaknak eleget téve igazságügyi szakértői bizonyítást rendelt el.
- [8] Az ítélet ellen az indítványozó (mint alperes) és a felperesek is fellebbezést terjesztettek elő. A Budapest Környéki Törvényszék mint másodfokú bíróság 3.Pf.20.715/2014/5. számú ítélete az elsőfokú bíróság ítéletét a perköltség vonatkozásában részben megváltoztatta, a per főtárgyát illetően azonban helyben hagyta. Döntésének indokolása szerint az elsőfokú bíróság a perbeli jogvita elbírálásának alapjául szolgáló tényállást helyesen állapította meg, és helyes volt az arra alapított jogi döntése is. Az indítványozó a fellebbezésében olyan új tény, körülményt, vagy bizonyítékot nem hozott fel, amely alkalmas lehetett volna az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás és döntés megváltoztatására. A törvényszék álláspontja szerint az indítványozó által a fellebbezésben hivatkozott terepfeltöltésre vonatkozó bizonyítékai a per eldöntése szempontjából relevanciával nem bírnak, a perben kirendelt igazságügyi szakértő szakvéleménye megalapozott tényállításokat tartalmaz.

- [9] 2.2. Az indítványozó a megismételt eljárásban hozott két ítélettel szemben fordult az Alkotmánybírósághoz az Abtv. 27. §-a alapján.
- [10] Az alkotmányjogi panaszban előadta, hogy a támadott döntések sértik az Alaptörvény XV. cikk (1) bekezdésében foglalt törvény előtti egyenlőséghez való jogát és a XXVIII. cikkének (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljáráshoz való jogát és ezáltal egyben a fegyveregyenlőség elvét is.
- [11] Az indítványozó azt is kérte, hogy az Alkotmánybíróság eljárása befejezéséig hívja fel az elsőfokú bíróságot a kifogásolt döntések végrehajtásának felfüggesztésére.
- [12] Az Alkotmánybíróság főtítkárának felhívására az indítványozó a 2015. május 6-án beérkezett beadványával a panaszát kiegészítette.
- [13] 3. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. § (1) bekezdésében meghatározottak szerint elsőként az alkotmányjogi panaszok befogadhatósága törvényi feltételeinek fennállását vizsgálta meg.
- [14] 3.1. Az indítványozó az alkotmányjogi panaszokat az Abtv. 27. §-ára alapozza, amely szerint alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.
- [15] Az indítványozó jogosultnak és érintettnek is tekinthető, mivel saját egyedi ügyével összefüggésben terjesztette elő az Abtv. 27. §-ára alapított alkotmányjogi panaszt és jogorvoslati lehetőségeit kimerítette.
- [16] A panaszos az Abtv. 30. § (1) bekezdésében meghatározott határidőn belül terjesztette elő az indítványt.
- [17] Az indítvány az Abtv. 52. § (1b) bekezdésében támasztott feltételeknek az alábbiak szerint felel meg.
- [18] Az indítvány az Alkotmánybíróság hatáskörére és az indítványozó jogosultságára vonatkozó hivatkozást tartalmaz, megjelöli az Alaptörvényben biztosított jogok sérelmének lényegét és az Alaptörvény megsértett rendelkezéseit. Megjelöli továbbá a sérelmezett bírói döntéseket, és kifejezetten kéri azok megsemmisítését, illetve tartalmaz indokolást is arra nézve, hogy a sérelmezett bírói döntések miért ellentétesek az Alaptörvény megjelölt rendelkezéseivel.

- [19] 3.2. Az Abtv. 29. §-a az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának további, alternatív jellegű tartalmi feltételeiként határozza meg, hogy az alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet tartalmazzon, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vessen fel.
- [20] A panaszos alapjogi sérelmeinek alátámasztására előadta, hogy az alapeljárásban az első tárgyaláson nem tudott megjelenni, így elmaradt a teljes körű személyes meghallgatása, továbbá a „helyszíni tárgyaláson” a tanúkat a bíróság egymás jelenlétében hallgatta meg. Kifogásolja, hogy a bíróság nem adott részletes tájékoztatást arra vonatkozóan, hogy a jogvita eldöntése érdekében mely tények szorulnak bizonyításra, a bizonyítási teher melyik felet terheli. A törvény előtti egyenlőséghez való jogának sérelmét abban látja, hogy a vele szemben mindvégig jogi képviselővel eljáró felperesekhez képest ezen tájékoztatás hiányában egyenlőtlen helyzetben vett részt a peres eljárásban.
- [21] Az indítványozó szerint az elsőfokú bíróság szabálytalanul beszerzett tanúvallomásokat használt fel, ugyanakkor a közigazgatási eljárás iratait – erre irányuló indítványa ellenére – sem szerezte be, és nem is utalt a bizonyítás mellőzésének okaira, ezzel sérült a tisztességes tárgyaláshoz való joga. Kifogásolja, hogy a bíróság csupán a felperesek előadását, egyoldalú állításukat igazoló szakértői véleményt vett figyelembe, ezzel sértve a törvény előtti egyenlőséget deklaráló alaptörvényi rendelkezést. Álláspontja szerint a bírósági ítéletek indokolása nem kielégítő, így sérül az indokolt bírósági döntéshez való joga. Sérelmezi továbbá, hogy a bíróságok nem tárták fel kellően az ügy előzményeit, nem biztosították a fegyveregyenlőség elvét, mivel módszeresen elutasították bizonyítási indítványait, ezért – hivatkozva az Alkotmánybíróság gyakorlatára is – álláspontja szerint megsértették a tisztességes bírósági eljáráshoz való jogát.
- [22] Az Alkotmánybíróság megítélése szerint az indítványozó indokolása lényegében a bírói döntéseket vitatja, a bírói mérlegelést támadja, azonban nem tartalmaz alkotmányjogilag értékelhető okfejtést arra vonatkozóan, hogy a sérelmezett bírói döntések miért ellentétesek az Alaptörvény megjelölt rendelkezéseivel.
- [23] Az Alkotmánybíróságnak az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés *d*) pontja, illetve az Abtv. 27. §-a alapján a bírói döntéseknek kizárólag az alkotmányossági szempontú felülvizsgálata tartozik hatáskörébe. A tényállás megállapítása, a bizonyítékok mérlegelése, értékelése és ennek alapján a következtetések levonása a rendes bíróságok feladata, az Alkotmánybíróságnak nincs hatásköre a rendes bíróságok jogalkalmazásának felülbírálatára.

- [24] Az indítványozó sem a bíróságok eljárásával, sem a támadott ítéletek érdemével összefüggésben nem állított olyan pontosan körülírt alaptörvény-ellenességet, amelyet alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdésként lehetne értékelni, vagy amely alapján a bírói döntéseket érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség merülne fel.
- [25] Az Alkotmánybíróság ezért nem tartotta indokoltnak az elsőfokú bíróság felhívását a kifogásolt döntések végrehajtásának az Abtv. 61. § (1) bekezdés alapján történő felfüggesztésére sem.
- [26] Mindezekre figyelemmel az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszokat az Ügyrend 30. § (2) bekezdés a) pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2015. október 5.

Dr. Szívós Mária s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Balsai István s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Pokol Béla s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Stumpf István s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Varga Zs. András s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/780/2015.

